

POSZEPTANIE (2) *sb n*

N sg poszeptani(e) (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Powiedzenie czegoś cicho, szeptem; admurmuratio, insusurratio, murmuratio Mącz (2) :
Admurmuratio idem quod Murmuratio, Połzeptanie zółzumienie. Mącz 238b, 435d.

Cf **POSZEPTAĆ**

AL